

Saarna 22.7.2018

Asta Koponen

Evankeliumi Matt. 7: 24 – 29

Jeesus sanoo:

”Jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niiden mukaan, on kuin järkevä mies, joka rakensi talonsa kalliolle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, mutta se ei sortunut, sillä se oli rakennettu kallioperustalle.

Jokainen, joka kuulee nämä sanani mutta ei tee niiden mukaan, on kuin tyhmä mies, joka rakensi talonsa hiekalle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, ja se sortui, maan tasalle saakka.”

Kun Jeesus oli lopettanut puheensa, kansanjoukot olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan. Hän opetti niin kuin se, jolle on annettu valta, ei niin kuin lainopettajat.

Saarna

Ja näin päättyy vuorisaarna Matteuksen evankeliumissa (Matt. 5 – 7).

”Jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niiden mukaan / Jokainen, joka kuulee nämä sanani mutta ei tee niiden mukaan”. ”Nämä sanat” tarkoittavat koko edellä olevaa vuorisaarna. Vertaus kahdesta rakentajasta viittaa kaikkiin Jeesuksen opetuksiin, joita vuorisaarna sisältää. Ihmisen, joka kuulee nämä Jeesuksen opetukset, tulee toimia niiden mukaan. Jeesuksen sanojen mukainen toiminta pelastaa hänet tuholta viimeisellä tuomiolla.

Mitä Jeesus vuorisaarnassa sitten opettaa?

- Todella onnellisia eivät olekaan ne, joita ihmiset yleensä pitävät onnellisina, vaan ne, jotka saavat olla lähellä Jumalaa.
- Tehkää hyvää, että sillä tavalla kertoisitte Jumalan rakkaudesta ja ihmiset ylistäisivät taivaan Isää.
- Jumalan tahtoa tulee noudattaa eikä se ole niin helppoa kuin ensi silmäyksellä voisi luulla. Ei vain teoilla vaan myös sanoilla ja ajatuksilla on merkitystä. Eikä hyvää tule tehdä vain niille, joita rakastaa, vaan myös niille, joita vihaa.
- Kun teette hyvää, älkää korostako sillä omaa hyvyyttänne.
- Jos rakastatte rahaa, elämän todellinen turva jää huomaamatta. Sillä kaikki, mitä te elämässä tarvitsette, on Jumalalla tiedossa ja hän pitää teistä huolen.
- ”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.”
- Älkää luottako sellaisten ihmisten opetuksiin, joiden kauniit sanat eivät näy hyvinä ja oikeina tekoina. Sillä ”hyvä puu tekee hyviä hedelmiä”.

Näiden Jeesuksen sanojen mukaan minun ja sinun tulisi siis toimia, jos haluamme selvitä viimeisestä tuomiosta. Vuorisaarnan kaltainen hyvien ja oikeiden tekojen vaatimuslista tuntuu ahdistavalta ja pelottavalta. Tätäkö tämä usko nyt sitten kuitenkin on: itse on kyettävä Jumalan tahto toteuttamaan? Missä on se paljon puhuttu armo?

Pelkästään tuijottamalla vertausta kahdesta rakentajasta armo näyttää olevan kaukana: ”tehkää niin kuin minä sanon ja teille käy hyvin tai jättäkää tekemättä ja tuho teidät perii.”

Mutta... Entäpä jos? Entäpä jos vertauksen keskeinen sanoma ei olekaan siinä, että meidän tulee selvittää Jumalan tahdon täyttämistä yksin ja omaan viisauteemme turvautuen? Eihän Jeesus oikeastaan niin sanokaan. Jeesus sanoo, että tekemällä hänen opetustensa mukaan, me pelastumme. Ei hän puhu mitään siitä, millä voimalla meidän tulee siihen kyetä.

Vertauksessa taitaakin olla kyse siitä, että Jeesus haluaa vakavasti varoittaa meitä: ”Hei, haloo! Usko ei anna teille lupaa elää miten teitä huvittaa. Jumalan tahto on, että te elätte vastuullisesti ja oikeudenmukaisesti. Uskon Jumalaan tulee näkyä hyvinä tekoina muita ihmisiä kohtaan. Muuten olette tuhon omia.”

Tämä varoitus asettaa meidät peiliin eteen: Miten minä olen elämässäni pyrkinyt toteuttamaan Jumalan tahtoa?

Olenko toiminut Jumalan tahdon vai yleisen mielipiteen mukaan? Kumpi on tiukan paikan tullen ollut minulle tärkeämpää?

Mistä tiedän, mikä on Jumalan tahto, mikä on totta ja oikeaa? Hukkuuko Jeesuksen opetusten ääni sosiaalisen median äänitorvien toivotuksen alle?

Vaikka tietäisin, mikä on oikein, olenko pyrkinyt elämään sen mukaan? Vaikka se olisi ollut hankalaa ja epämukavaa? Vaikka olisin sen takia joutunut luopumaan jostakin?

Peiliin katsominen ei tunnu hyvältä. Näen itseni etsimässä muiden hyväksyntää enemmän kuin Jumalan tahtoa. Näen itseni muuntelemassa totuutta, ettei se sattuisi niin paljon, ettei se paljastaisi heikkouttani. Näen itseni kääntämässä selkäni, etten näkisi mihin oikeudenmukaisuus minua kutsuu. Ja yhtäkkiä – peiliin heijastuu kuva rististä. Kaikki on annettu anteeksi. Tällaisenaikin kelpaan. Jumalan tahdon totuttaminen ei ole omassa varassani. Voima tulee Jumalalta. Elämäni ei ohjaa tuomion pelko, vaan rakkaus joka lähettää liikkeelle.

Jeesus ei pelastanut meitä olemaan välinpitämättömiä tai vastuuttomia. Hän pelasti meidät olemaan uskossa kuuliaisia Jumalan tahdolle. Jeesus pelasti meidät seuraamaan häntä, noudattamaan hänen esimerkkiään ja hänen sanojaan. Jeesus pelasti meidät rakastamaan toinen toistamme Jumalan armahtavan rakkauden voimalla.

Rukoilemme.

Hyvä Jumala,

lahjoita minulle kykyä elää uskoani todeksi

osoittamalla rakkautta muita ihmisiä kohtaan.

Suojele ajatuksiani ja sydäntäni.
Varjele minua vihalta, katkeruudelta, ylpeydeltä,
kateudelta, itsekkyydeltä ja pahantahtoisuudelta.

Ohjaa tekojani, että en vahingoittaisi muita,
vaan olisin heitä kohtaan auttavainen,
ystävällinen ja kärsivällinen.

Suo minulle nöyrä ja kiitollinen mieli.
Suo halu elää ja toimia kaikessa
sinun tahtosi mukaisesti.
Aamen.

(Marjaana Kanerva: Kasvojesi valoon)